

ΕΓΓΕΩΣ

ΕΥΘΥΜΟ — ΣΑΤΥΡΙΚΟ — ΓΕΛΟΙΟΓΡΑΦΙΚΟ ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ

(Η σκηνή στέγασε τούς κ. Βενιζέλους).

Βενιζέλος. — Επειδειώσατε, φέρ, τας έρευνας σας;

Νιμάγερ. — Μάλιστα κ. Πρόεδρε.

Βεν. — Καὶ τὰ συμπεράσματά σας;

Νιμ. — Δι' γυμνίζεται τὸν λαόν.

Βεν. — Διὰ τὸν λαὸν πάντοτε. Γιὰ μένα τὸ ξέρετε πολὺ καλὰ πώς ξέρω καλλίτερα καὶ ἀπὸ σας τὸ γίνεται. Δὲ σας τάπια διαν ἡρθεῖτε εἶναι;

Νιμ. — Ενόμιζεται εἰλέγετε διαπρεβολές επιτηδες.

Βεν. — Πῶς μπορέσατε νὰ τὸ φαντασθῆτε! Δὲν γνωρίζεται διαπολιτικὸς ἀνήρ διφείλει νὰ λέγει τὴν ἀλήθευταν καὶ πρὸς τὰ ἄνω καὶ πρὸς τὰ κάτω;

Νιμ. — Οὐα! Πρώτη φορά τὸ ακούω.

Βεν. — Δὲ νταΐω ἐγὼ γιαύτω, ἀγαπητέ μου. Τὸ ξέρω διακηρύξει πρὸ πολλῶν ἔτῶν.

Νιμ. — Μὲ συγχωρεῖτε ποὺ δὲν τὸ ξιλαθα.

Βεν. — Δὲν πειράζει. Δοκιμὸν τὸ συμπέρχομά σας.

Νιμ. — Οπως τὰ ξέρετε τὰ πράγματα καὶ λιγάκι χειρότερα

Βεν. — Πάμε σὲ φαλιμέντο εἴ;

Νιμ. — Τίποτη δὲν μπορεῖ νὰ τὸ προλέξει.

Βεν. — Θύτε μέχρι τῶν ἔχλεγῶν τεύλαχιστον;

Νιμ. — Χι!

Βεν. — Τὶ χι! καὶ ξεχούμ! πρέπει ήνα γίνεται μὲ κάθε θυσία. Πρὸς τὸ συμφέρον σας καὶ πρὸς τὸ συμφέρον μου.

Νιμ. — Καὶ ποιὸ εἶναι τὸ συμφέρον τὸ ιδιόκυρο μας παρακαλῶ;

Βεν. — Δὲν παίρνετε πεντάρχη τσακιστὴ ἀπὸ τὰ δικαιικὰ ποὺ μᾶς ἔχετε δώσει ἔως τὰ σήμερα, ἀν φύγω ἐγὼ ἀπὸ τὴν ἔξουσια.

Νιμ. — Καὶ ἀν μείνετε, θὰ πάρουμε τάχα;

Βεν. — Τεύλαχιστον θὰ μπορεῖτε νὰ ἔλπιζετε. Ξέρετε πῶς ἔχω καὶ ἐγὼ συγγένειαν ἐξ ἀγχιστείας, μὲ τὰ Κεφάλαιά σας.

Νιμ. — Μάλιστα. Αὐτὸ διενεσταρέθη. Τώρα δὲν μπορεῖτε νὰ διπάρετε δεύτερη γνώμη. Τὰ συμφέροντά μας εἶναι κοινά.

Βεν. — Ωστε τὸ συμπέρασμά σας;

Νιμ. — Εἶναι ἀχριβῶς διπως τὰ παριστάνει ὁ κυβερνητικὸς τύπος τὰ πράγματα.

Βεν. — Καὶ ἀνθηρότερας ἀκόμη.

Νιμ. — Οπως θέλετε.

Βεν. — Οὐχ δπως θέλω. Οπως πρέπει. Τὶ σας στείλανε ἀδω;

Νιμ. — Εχετε δίκιο... Ξέρετε τὸ γένος;

Βεν. — Τὶ; Νὰ ωύγετε κωνίς νὰ πῆτε τίποτα! Αὐτὸ δὲ γίνεται.

Νιμ. — Γιατὶ θέλετε νὰ μὲ βάλετε σὲ δύτοκο λόγο;

Βεν. — Γιὰ νὰ διγώ ἐγὼ ἀπὸ χθεῖν.

Νιμ. — Καὶ στὰ χρειακὰ τὸ θὲ πῶ;

Βεν. — Τὴν ἀλήθευτα. Γιὰ νὰ πάρουμε τὴν προκαταστάλη.

Νιμ. — Ισως φεβηθεῖν καὶ χρηθεῖν.

Βεν. — Ερ' δσον μονάχη μὲ μένη Πρωθυπουργὸς μπορεῦν νὰ ἐπιτέλουν, καὶ ἔνα στὰ χ'λια διενεκτάν νὰ κερδίσουν τὰ δέκα διγοντας ἀκόμη μισό, δὲ θὲ χρηματοδούν δὲν εἶναι τρελλοί!

Νιμ. — Τώρα κατάλαβα. Επειδεν ποὺ μᾶς χρειάζεται εἶναι η προκαταστάλη τοῦ δικεντού.

Βεν. — Απαραιτήτως. Καὶ μάλιστα πρὸ τῶν ἔκλογῶν.

Νιμ. — Εννοια σας. Θὲ κάνω τὸ καθηκόν μου, κ. Πρόεδρε.

Βεν. — Μπράβο. Είστε ένας έξοχος οίκονομολόγος.

Νιμ. — Καὶ σεις ένας έξαρτες διπλωμάτης.

Βεν. — Καὶ πω διενετε! Πρωστὴ ψηφιστε νὰ φύγετε ἀπὸ τὴν ἀλλά — τὰ λόγια σας μετρημένα. Γιατὶ δὲ Ρωμιο! δσο καὶ δὲν είτε πεινασμένοι ἔχουν ἀκόμη ἀντίληψη. Μποροῦν νὰ μᾶς μυριστοῦν.

Νιμ. — Καὶ καὶ κ. Πρόεδρε! Πριδάκια είμαστε! Εννοια σας...

Βεν. — Πηγαίνετε στὸ καλό. Καὶ νὰ μοῦ γράφετε ἀπὸ τὴν χώρα τῶν Φαρκώ. Είμαι πολὺ περίεργος νὰ μάθω ἀν ἔχουν καὶ ἄλλοι τὰ δικά μας τὰ χ'λια.

Νιμ. — Αμφιβάλλω. Ωστέ δὲν εἶναι καὶ πολὺς κόπος ένα γράμμα. Σαρρετε.

Βεν. — Σας πλήρωσε δ. κ. Μαροής;

Νιμ. — Να!... Εκοψε κάτι... μὲ δὲν ἀξίζει τὸν κόπο νὰ γίνει λόγως.

Βεν. — Μήν τὸν συνεργείεσθε... Η κρίσις διλέπετε... Τὶ νὰ κάνει καὶ τὸ δικαίωμα! Τάχει χαμένα κυριολεκτικῶς. Αρρώστησε ἀπὸ τὴ στεναχώρια του.

Νιμ. — Μὴ στεναχώριστε! Εέρω τὰ χάλια σας.

Βεν. — Νὰ ποὺ τὰ εἰδατε καὶ μονάχος σας.

ΓΙΟΒΑΝΑΚΗΣ ΤΡΙΒΟΛΙΑΖΩΝ

ΦΑΡΜΑΚΕΥΤΙΚΑ ΛΙΓΝΑ

Ἐπειδή είδον διε πάντες τάξεις υποβάλλουν αἰτήματα εἰς ἐκτελεστικὴν ἐπιτροπὴν καὶ ἐπιτροπὴν

ἔμοι ἵντιος δια τὸ λέγωμενδιατάσσει Κυβέρνησιν νὰ δεχθεῖ αἰτήματα τὰ τοιαῦτα, ἐσκέφθην καὶ εἰπον κατὰ ἐμαυτὸν:

— Οὐλὰν Γιοβανάκη, σὲν κουγιού λιτεντὲ τσίσ μι γιαπτίν γιὰ χό, ως νὰ λέγωμεν εἰς πη

γάδι κατούρησες έσυ τζάνιμ καὶ αἰτήματα ίδικί σου δὲν υποβάλεις

ἐκτελεστικὴν ἐπιτροπὴν;

Τὸ τοιοῦτον δια καθὼς ἐσκέφθην μετέβην εἰς Ζαβλοκώσταν καὶ εἰπον:

— Εφέντη μπιθαντέρο, καὶ φαρμακευτικὴ ἐπιστήμη μένη ἀδικεῖται μπέ, καὶ πρόσταξον Κυβέρνησιν δεχθεῖ καὶ ημέτερα αἰτήματα.

— Όλούρ δ... ως νὰ λέγωμεν γίνεται τὸ τοιοῦτον, μοῦ εἰπεν ἀξιότιμος κύριος σωφέριος Ζαβλοκώστας. Πεια εἶναι αἰτήματά σας;

— Αἰτήματά μας ἐφέντημ, εἰπον, σερβιτσάλια φέρος νὰ μὴ πληρώνεται μπέ!

Σερβιτσάλιον, μέγα ενεργετικὸν μαραφέτιον είναι, σερβιτσάλιον διευκολυντικὸν εἰς ανθρωπον γίνεται, σερβιτσάλιον ἐκκαθεριστικὸν είναι.

— Νὰ συντάξωμεν τηλεγράφημα εἰς Κυβέρνησιν;

— Σύνταξον μπέ, σύνταξον, εἰπον. Κυβέρνησις ἀπαξ διευκολυντικὰ μέτρα λαμβάνει, πρῶτον διευκολυντικὸν σερβιτσάλιον είνε τζάνιμ.

Οὗτο πῶς ἐγένετο καὶ τηλεγράφημα κατωτέρω εἰς Κυβέρνησιν ἀπεστάλη.

« Εμῷ ἐντίορους, ως νὰ λέγωμεν διατέσσομεν καταφῆστε φόρον πέρα σερβιτσάλια τὰ διευκολυντικὰ ἀνθρωπινον γένος. »

Ἐκτελεστικὴ ἐπιτροπὴ καὶ

ΓΙΟΒΑΝΑΚΗΣ

μονάχος σας.

Νιμ. — Όρεβουάρ.

Βεν. — Στὸ καλό. Καὶ δπως τὰ εἰπάμε.

ΠΙΕΝΘΗ

ΟΜΟΙΟΤΗΤΕΣ

Ἐκείνη. — Γονατισμένη πάνω σ' ἔνα ταφο νεόσκυφον κλαίει.

Ἐκείνη. — Γονατισμένη σ' αλλον ταφον ἐκεῖ δίπλα κλαίει. « Αχ! Ελενίτσα μου. »

Ἐκείνη. — Μπᾶ! τὸ σημά μου! Μέ φωνάξατε, κύριε;

Ἐκείνη. — Οχι κυσία.

Ἐκείνη. — Μου φάνηκε πὼς ἄκουσα τὸ σημά μου. »

Ἐκείνη. — Καὶ ο Τιμργος μου ητανε θησαυρὸς γιὰ μένα.

Ἐκείνη. — Γιωργος είπατε! Γιωργος;

Ἐκείνη. — Ναι, γιατὶ σᾶς φαίνεται παράξενο;

Ἐκείνη. — Γιωργος είμενα μὲ λένε Γιωργο...

Ἐκείνη. — Οστε ξχετε τὸ σημά του μακαρίτη.

Ἐκείνη. — Καὶ σεις τῆς μακαρίτσασας.

Ἐκείνη. — Καὶ νὰ δῆτε πὼς τὸ σημά μουάζετε!

Ἐκείνη. — Τώρα ποὺ σᾶς βλέ

ΤΡΙΒΟΛΟΣ.

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ ΧΡΟΝΙΑΤΙΚΕΣ
ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ ΔΡΧ. 100
ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ " 250
ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ " 2
ΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ ΠΡΟΠΛΗΡΩΝΟΝΤΑΙ

SAVOIAR VIVRE

Η ΠΕΤΣΕΤΑ

Ούδέποτε έκδιπλώνωμαν άλσηκληρον τὴν πετσέταν μας θταν τὴν θέτομεν ἐπὶ τῶν γονάτων μας. Τοῦτο εἰς ἵνα μηνή γάτα τοῦ σπιτιού παίζη μὲ τὰ κρασπέδα τῆς πετσέτας μας καὶ μᾶς ἐνοχλεῖ. Τὸ προτιμότερον εἶναι νὰ ἀναρτῶμεν τὴν πετσέταν μας εἰς τὸν λαιμόν μας. Τοιουτετρόπως καὶ ἀν τοῦχῃ νὰ στάξῃ τὸ κουτάλι μας θὰ λερώσῃ τὰ ίδια μας φρέματα καὶ οὐχὶ τὴν ζένην πετσέταν. Θὰ ἡτο μεγάλη ἀγένεια νὰ τρώγωμεν τὰ ὄφατα ἔνεσματα τῶν φιλοξενούντων ἡμᾶς καὶ νὰ τεὺς λερώνομεν καὶ τὰς πετσέτας. Εἰς τὸ τέλος τοῦ γεύματος θέτεμεν ταύτην πλησίον τοῦ πινακίου μας χωρὶς νὰ τὴν διπλώσωμεν. Τὸ τειστόν θὰ προσέβαλε τὴν σίκεδέσποιναν διότι θὰ ἀφηνει νὰ ἐννοεῖται δὲν μᾶς ἥρεσεν ὅπως ήτο διπλωμένη πρὶν τὴν ξεδιπλώσωμεν. Ἀλλ' ὑπάρχει καὶ ἄλλος λόγος. Τὸ διπλωμα τῆς πετσέτας διπλώνει καὶ τὴν ἀγάπην τοῦ φιλοξενούντων πρὸς τεὺς σίκεδέσποιας. Εἰναι ὅμως ἀμφίβολον ἂν σι σίκεδέσποια ἐπιθυμούν νὰ διπλωσιασθεῖ ἢ ἀγάπη τῶν σίκεδέσποιαν τῶν φίλων πρὸς τὰς ουζύγους των.

Βαρενίσκη ΣΤΑΦ

ΤΙ ΕΙΝΑΙ ΒΛΑΚΕΙΑ

— Νὰ παντρεψτε; ἀπὸ ἔρωτα χωρὶς προίκα.
— Νὰ πληρώνεις τὰ χρέη σου.
— Νὰ πολιτικολγεῖς.
— Νὰ μαλώνεις γιὰ ἀθλητικὰ ζητήματα.

ΤΟ ΡΑΔΙΟΦΩΝΟ

Γενεύη. — «Η. Κ. Τ. Ε.» Φάρσα. Αθήναι. — Ο «Νιμάγερ». Οπερέττα.

Λόντρα. — Ο «Γκάντι». Γκράν γκινιόλ.

Γερμανία. — Τὸ κανόγι. Μουσική τραγωδία υπὸ Χίτλερ,

ρυακιού.

Ἐκείνος. — Τῆς μοιάζετε πολὺ τῆς Νίτσας μου πολὺ τῆς μοιάζετε. Εἰσαστε ἡ ἴδια. Γι' αὐτὸ σᾶς ζωγράφισα στὰ βαθη τῆς καρδιᾶς μου.

Ἐκείνη. — Μέσ' στὴν καρδιά μου είναι ἔνας Γιωργάκης. Μὰ δὲν ξέρω ἀν είναι ὁ μακερίτης ἢ σεῖς. Τόσο τοῦ μοιάζετε.

Ἐκείνος. — Αν μ' ἀφήνατε νὰ φιλήσω τὸ χέρι σας...

Ἐκείνη. — Ορίστε!

Ἐκείνος. — Τὶ ἀπαλὸ ποὺ είναι.

Ἐκείνη. — Θεέ μου... ἔτσι φιλούσε καὶ ὁ ουγχωρεμένος μου Γιωργάκης.

Ἐκείνος. — Μου φαίνεται πὼς ξαναβρῆκα τὴ Νίτσα μου.

Ἐκείνος. — Κι' ἐγὼ τοῦ ἀγαπημένο τῆς καρδιᾶς μου...

Ἐκείνος. — Χρυσή μου.

Ἐκείνη. — Αγάπη μου.

(Εἶχε συνέχεια)

ΓΑΙΔΟΥΡΑΓΚΑΘΑ — ΤΡΙΒΟΛΟΙ — ΤΣΟΥΚΝΙΔΕΣ

ΔΥΣΤΥΧΑ
ΜΕ ΤΗΝ ΚΙΘΑΡΑ

Μοῦ λένε νὰ μή σ' ἀγαπῶ
τὰν ἀγαπῶ γὼ ἐσένα
Μόνο τὴν προίκα σου ποθῶ
κάρτικά μου παρθένα.

ΝΕΑ ΑΠ' ΤΗΝ ΑΘΗΝΑ

ΟΙ ΕΚΛΟΓΕΣ ΤΩΝ ΛΕΣΒΙΩΝ!

Μᾶς τηλεγραφοῦν ἀπ' τὴν Ἀθήνα
οἱ ἐπίσημοι κύκλοι τῶν Κυβελείων
πὼς τὰ περούνια δέσμος ἔχει φίνα
μὲ τὶς ἔκλογες τῶν Δεσπίων.

Ἡ «Ἐνωσις» κάνει σχέδια μεγάλα
καὶ ἡ Λεσβιακὴ Εστία προχωρεῖ...
Φέτος, δὲ Καλικλῆς μέλι καὶ γάλα
μὲ τὸν κλεινὸ Χριστοφαρῆ.

'Αντίο κοίσις! Ὁ μακάβριος χορὸς
καὶ τὸ σεπτὸ μνημόσυνο θὰ γίνει
[πάλι...]

Κιέτοι θὰ φύγει εὐευχισμένος δὲ
[καιρὸς
ὅπως ἐπέρασαν τόσοι ἄλλοι!]

'Αρίστο, κανακάρη, στὴν «Ἐστία»
καὶ γόνοι ρέστοι ἀπὸ τὴν Μυτιλήνη
ἀπ' τὴν πολλή σας τὴ φιλανθρωπία
[πία
ψιλὴ δὲ θὰ σᾶς μείνει!]

Θάρθει μιὰ μέρα ποὺ μέσ' στὴν
[Αθήνα
πρόεδροι θὰ γενοῦμε οἱ Λέσβιοι
] ѕόλοι,
θᾶχουμε πανηγῦρι γάθε μῆνα
καὶ κάθε μέρα σκόλη!

ΓΝΩΜΑΙ ΜΕΓΑΛΩΝ ΑΝΑΡΩΝ

«Ἐένου γάδρου καλτιέργις
μάνι-μάνι κατιθενίς.»

Ναπολέων

Τοὺς πουνηρὸ τοὺς πλέλι
πιάνιτε ἀπὸ τοὺς πουνδρέλι.

Γκαΐτε

«Ομοιούς στοὺς ὅμοιους
τοῖς ἡ κουπριγίᾳ στὰ λάχανα.»

Γαλάνης

«Οπ' ἀκούσεις πολλὰ τσιράσα
πάρι μηρὸ καλάθ.»

Βενιζέλος

Συλλέκτης : Στρ. Αναστασέλλης —
Αγιασσος.)

ΙΝΟΙΩΣΜΑΤΑ

Κάθεται στ' ἄδειο μαγαζὶ
ὅλο σεκλέτι καὶ καημὸ
κι' ἀκαρτερῆ πελάτες.

·Ω πῶς συχαίνεται ποὺ ζῆ
μες στῶν ραμπαίδων τὸν καπρὸ
μ' ἄδειες τὶς τσέπες, τὶς γεμάτες.

Λύσις : «Εμπορος.

·Σὰ καρδιάσου ἀστοημίσου
σὲν κουρδίσου φουβιρίζου.»

(Μὰ τοῦ καταπνάρ τ' λημοῦς
εν εἰν' ἔφτου π' θάζει ι νοῦς.)

Λύσις : Διάνοις.

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑ

Σὲ ρήτορα ευλλαλητηρίου

Σὰν ἔθγαλε τὸ λόγο του
καὶ κοιμησὲ τὰ πλήθη
μὲ τὴ συνείδηση ησυχῆ
κι' αὐτὸς ἀπεκοιμήθη.

ΤΡΙΒΟΛΙΚΗ ΕΓΚΥΚΑΠΑΙΔΕΙΑ

Ρήτωρ-ορος (ό) ὁ λέγων, ὁ ὄμιλῶν
χωρίων εἰς δημόσιον μέρος. Ἡ Μυτιλήνη
παράγει τοιούτους ἐν ἀφθονίᾳ. Οὐχ ἡτον
οἵμως κατὰ τὰ τελευταῖς ἔτη ἔκαμε
καὶ ἀθρόαν εἰσαγωγὴν ρητόρων ἐκ τῆς
ἀντικρυνῆς ἀστικῆς ἀκτῆς. (Βλέπε
κ. Διενιθηγη, Τρύφωνα κ.λ.π.).

Δασός (ό) πλήθος ἀνθρώπων, δῆμος,
ἔθνος, στρατευμα, ἐργαζόμενον διὰ νὰ
τρέψει διαφόρους ἐπιτηδείους, οἱ ὄποιοι
φροντίζουν διὰ τὰ λαϊκά συμφέροντα.

Συλλαλητήριον : (τὸ) ἀλλοτε εἶχε

τὴν σύμασίαν τοῦ συλλαλεῖν, λαλεῖν μετανιών.

·Εσχάτως εἰς τὸν τόπον μας η

λέξις ἀπέκτησε καὶ νέαν ἀπρόσπτον σημασίαν
καὶ σημαίνει: λαλεῖν ἐνώπιον

βωδού πλήθους.

Χιλιαστῆς (ό) (ἐκκλησ.) αἱ ετικός,
φρογῶν στὶς ἡ Βασιλεία τοῦ Χριστοῦ ἡτο
ἐπιγείους καὶ ἐμελεῖς νὰ διαρκεῖσι χῖλια
ετη. Μετὰ 28 ἡτο θὰ ἀλλάξει δημοτικόν λε
γόμενος Διαχιλιαστῆς καὶ οὕτω καθεῖται.
(Κοινωνιολ.) ·Ἀνθρωπος ἐπικίνδυνος εἰς
τὴν Κοινωνίαν. (Βλπ. τελευταῖαν σχετικὴν ἀγόρευσιν Σπ. Φόρου).

Πριμ (τὸ) φάρμακον, πανάκεια ἐσχάτως
μόλις ἐφευρεθεῖσα καὶ θεραπεύουσα,
κατὰ τοὺς ισχυρισμοὺς τῶν λαζαρεμπόρων
πάσσαν· νόσου τοῦ ἐλαῖου.

·Ρητορικὴ ἀνθη. (τὰ) ὥραιας λέξεις
καὶ φράσεις, δι' ὧν οἱ ρήτορες κομιδούν
τὰς ἀγορεύσεις τῶν π. χ. Κουπούκιδες,
μπαγαμπόντες, ρουφιάνη, κιρατάδες, μα
σκαραδίς, παλαιθρῶν μπαστάρδ' κ.τ.λ.

(Βλέπε ἀγορεύσεις τοῦ κ. Δ. Σάλτα απὸ
ἀρχαιοτάτων χρόνων μέχρι σήμερον.

ΕΝΑ ΜΟΝΟ

·Εμαθεῖς τὴ νέα μόδα
γειτονοῦλα μου 'Αλίκη;
Οι γυναῖκες θὰ φοράνε
ένα μόνο σκουλαρίκι.

Τ' ἀκουσα κ' ἐγὼ ἐννοεῖται
μὲ τὰ μάτια μου δὲν τῷδε
ἄλλι τὸ πιστεύωντας τὸσο...

·Τυπολείπεται δὲ τώρα
κ' εἰν' ἀνάγκη νὰ γυνωστῇ
ἄν θὰ ἐπιτρέπει η μόδα
κ' ἔνα μόνον ἐραστή!...

Συνταγὴς τοῦ Γυμνασίου
καὶ τοῦ Παρθεναγωγείου

Στειρότης. ·Ἐάν η σύζυγος σας δὲν
δύναναι νὰ συλλάβει τέχνην καλέσατε
τὴν φαγάναν πρὸς ἀπόξεσιν.

·Αρενόποιτα. ·Ἐάν θέλετε νὰ ἀποκτήσετε
ἄρρεν τέχνην συμβουλευθῆτε τὸν
πληγιεστέρον γειτονά σας, ποὺ ἔχει αρ
σενικὰ παιδιά.

·Βραδυγλωσσία: ·Η Βραδυγλωσσία
θεραπεύεται ἀσφαλῶς ἐάν ἐπαναλάβετε
ἐπὶ μίαν ἔβδομαδα τακτικὰ τρεῖς τῆς ήμε
ρας ἔξακτις καὶ ταχέως τὸ ἔηνς φάρμα
κον:

·Καλὴ πολύ, Φηλή,

κισέλλα».

·Ο Γυμνάσιος

ΑΝΑΠΟΔΙΕΣ

— Νὰ λέγεσαι Θ

ΕΓΧΩΡΙΑ ΠΡΟΪΟΝΤΑ ΚΑΙ ΜΕΣΟΝΚΥΤΙΑ ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

Η ΣΤΗΛΗ ΤΟΥ ΛΑΟΥ

Κύριε Διευθυντά,
Μᾶς μαζώξανε τρεῖς Κυριακάδες
ἀπόνου ἀπανυιά διὰ νὰ φθονί-
σωμεν διὸ τὰ σιμφέροντά μας.
Βγέλαντα λόγους πολλοὺς νὰ βα-
ρεθήκεμε νὰ ἀκοῦμε. Τέλος μᾶς
εἴπανε νὰ κάνωμε συλλαλητήριον
πάνδημον. Τὸ κάναμε. Τώρα θαρ-
ωῶ πὼς εἶνε καιρὸς νὰ φάμε κιό-
λας. Τὶ λέγουν οἱ ἀρμόδιοι;

▲. X. K.

* * *
Αξιότιμε κ. Διευθυντά.
Παρακαλῶ καταχωρήσατε τὰ κά-
τωθι.

"Εχομεν ὑπ' ὅψιν μας τὸ τοιχο-
κολληθὲν ἀνακοινωθὲν τοῦ 'Εμπο-
ρικού Συλλόγου, δι' οὐ ἐδηλούτο
ὅτι οἱ ἐμποροι τῆς Μυτιλήνης δὲν
ζητοῦν χρεωστάσιον ἀλλὰ ἐμμένουν
εἰς τὰς «πατροπαρεδότους... πα-
ραδόσεις τῶν» κ.τ.λ. Καὶ ἐρωτῶμεν.
Τὴν θέλουν νὰ εἰποῦν μὲ τὴν ἀξιο-
δάκρυτον ταύτην φράσιν; Μήπως δ-
τι ἐμμένουν εἰς τὸν πατροπαρεδότον
ραγιαδισμένον;

Εὐχαριστῶ
Δ. B.

* * *
Κύριε Τρίβολε,
Σὲ παρακαλῶ νὰ δημοσιέψεις δτι
πῶς δῶλοι ἐτεῦτοι ποὺ ἀνεκατεύθυ-
ται σὲ ἐπιτροπές καὶ σελλαλητήρια
φοιφάνε γιὰ ταμεῖο. "Ακου ἔμενα
ποὺ σθῦ λέω.

Μεθ' ἀγάπης
Μῆτσος Μανιατόπουλος

* * *
Κύρ Διαχθυντή,
Πρότον ἔρχωμε νὰ ἔχετε τοῦ παι-
ροῦ τὸ καλῶν τὸς ἡγίκα σασ καὶ δέ-
χταιρον νὰ διλόσεται ή τὸν αἰρή-
τιμων εὐημερήδος σου δτι ἡ Κυβέρ-
νισης ψίφαι χλιάδεις ἡκατούμηρια
Νεομουσχαλδη ἀλλὰ δὲ μὰς πήρα-
ξι, τὰ χονέψτη. Στὰ τιληφτέων
ῷμους μὰς ἀλαζη τοῦν ἀδώνεσσου
μὲ τοῦ νουμεοσχέδιου πὲν ἥβγαλη
διὰ ἀπαγουρένγιτη νὰ τρόμι σὴν
τ' Ναστραντήν Χότζη τεὺ γάδρου.
Τάχτα κὶ μανιο δ

Ηδιες

Σπηρως Φόρως

Μὴ δὲν τοὺ δάλε. 'Ακούς;

Ἐνεκα ἡ κρίσις

Ἡ «Φιλόπτωχος 'Αδελφότης»
τῶν Κυριῶν, ἀπεφάσισε ἐν ἀντιθέ-
σε πρὸς τὸν 'Εμπορικὸν Σύλλο-
γον τῆς πόλεως μας, νὰ μὴ ἐμμεί-
νει ἐφέτος εἰς τὰς «πατροπαρεδό-
τους πιραιδόσεις» τῆς τοῦ ἐπισήμου
ἐνδύματος κατὰ τὸν ἑτήσιον χορόν
της, καὶ νὰ ἐπιτρέψει τὴν εἰσόδον
εἰς πάντα βουλόμενον, δικωδήποτε
ἐνδεδυμένον, μηδ' αὐτῶν τῶν μα-
σκαράδων ἔξαιρουμένων. Τὴν ἔγ-
κατάλεψιν τῶν πατρίων ἐπέβαλεν
εἰς τὴν Φιλόπτωχον ἡ οἰκονομικὴ
κρίσις. «Τούτων οὔτως ἔχόντων»—
ποὺ θὰ ἔλεγε καὶ δ. κ. Αιβανίδης—
οὐδόλως ἀπίνανον τοῦ χρόνου τέ-
τοισιν καιρό, ἐφ' ὅσον ἡ κρίσις θὰ
ἐπεκταθεῖ, ἡ Φιλόπτωχος νὰ ενρε-
θεῖ εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ ἐπιτρέψει
εἰς τὸν χορόν της τὴν εἰσόδον καὶ
εἰς συμπολίτας μετεμφιεσμένους
εἰς πρωτοπλάστους.

Η ΛΕΣΒΙΑΚΗ ΠΑΡΑΛΟΣ

Κατ' ἐντολὴν τοῦ ἀρχιμακούνιορη κ. Δ. Σάλτα δ. κ. Τζανῆς ἡ-
τοίμασε τὴν μαρίναν ἐν ἀναμονῇ τῆς Κυβερνητικῆς ἀπαντήσεως
εἰς τὸ φήμισμα τοῦ συλλαλητηρίου.

ΣΤΓΚΡΟΥΣΙΣ ΚΑΡΔΙΑΣ ΚΑΙ ΣΤΟΜΑΧΟΥ

ΣΘΒΑΡΑΙ ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ κ. Φ. ΛΑΔΕΛΛΗ

Ο κ. Φωκίων !Λαδέλλης, πρόε-
δρος τοῦ 'Εμπορικοῦ 'Επιμελη-
τηρίου, ἐρωτηθεὶς ὑπὸ συντάκτου
μας διατὶ, ἐνῷ κατὰ τὴν συγκέν-
τωσιν τοῦ Γιανναράελλη ἐξήτησε
τὴν συγκρότησιν συλλαλητηρίου ἐ-
ναντίον τῶν Τραπεζῶν, ἵην ἐπο-
μένην ἐτορπίλλισε τὸ συλλαλητή-
ριον διὰ τοῦ γνωστοῦ πατροπαρα-
δότου τοιχοκολλήματος, εὐηρεστή-
θη νὰ ἀπαντήσει τὰ ἔξῆς :

«Ε!νε ἀληθὲς πράγματι δτι ἐ-
τάχθην ὑπὲρ τῆς συγκροτήσεως
συλλαλητηρίου, διότι τοῦτο μοῦ δι-
παγόρευε καὶ μοῦ διπαγόρευε εἰ-
σέτι ἡ καρδίλ μου. Καὶ ὡς γνω-
ρίζετε τὰ ζητήματα, τεῦτα
είναι ἀσθηματικά, μὲ ἀλλους
λόγους καρδιακά. Καὶ εἰδατε δτι
δ λαδες μὲ χατεχειροκρότησεν εἰς
βαθμὸν, δπου νὰ σκευθῶ δτι εἰ-
μαι χρκετὴ δημοφιλῆς καὶ ἴωσ-
ίσως δ μέλλων ὑποψήφιος βουλευ-
τῆς, ἐπικιγδυνος ἀντιπαλος τοῦ κ.
Τρύφωνος μετὰ διασμῶν ἐλπίδων
ἐπικρτήσεως μάλιστα. 'Ατυχῶς
διω, εὶς ζηνθρωπος δὲν ἔχομεν μό-
νον καρδίαν. 'Εχομεν καὶ μαγα-
ζεια δηλ. συμφέροντα, καὶ δπερ
καὶ τὸ χειρότερον, ἔχομεν στόμα-

Μία λύσις

Ἐνας ἐκ τῶν καλλιτέρων τρό-
πων -ισω. φ καλλιτερος διὲ ν κ
βοηθεῖσε δικύρενησις τοὺς δηπη-
κόσις της είνε δημεσος ἐκτύπωσις
ἔξηκοντα δισεκατομμυριών δρα-
μῶν καὶ δ ανευ ἀναβ λῆς διανομή
τούτων εἰς διλους τοὺς 'Ελληνας
ἀνεξαρτήτως λικίνας. 'Αναλογοῦν
ἀπό δέκα χιλιάρικα περίου εἰς
τὸν κάθε Ρωμηόν, ποσὸν ἀσκετὸν
διὰ νὰ διέλθωμεν αἰσίως μέχρι τοῦ
τέλους τῆς ἀνοίξεως. 'Η μεγαλο-
φυῆς αὐτὴ σκέψις ἀνήκει εἰς τὸν
κ. Φόρον καὶ είναι δρὴ τεύλαχι-
στον κατὰ τοὺς ἀριθμούς,

'Η ἔκθεσις τοῦ κ. Γαβαζλᾶ

Πληροφερούμεθα εὐχαρίστως δ-
τι δ. κ. Στρατῆς Γαβαζλᾶς, πιεσθεὶς
ὑπὸ φιλοτέχνων συμπολιτῶν ἐπε-
σθη νὰ ἔχετε μερικὰ ἀπὸ τὰ ἔρ-
γα του εἰς τὸ κομψὸν σαλονάκι τοῦ
κ. Κόβχλα. 'Ομολογουμένως ἀξίζει
θερμὸς ἐπαίνος εἰς τοὺς φιλοτέ-
χνους ποὺ ἐπέτυχαν αὐτὸν τὸ θαύμα.
Ο ἄγνωστος δμως ποὺ κατώρθωσε
νὰ ειστρηγματήσει τὸν ἔχετε τὸν
διάσημον τεμπέλην Λέσβιον ζωγρά-
φον νὰ ἔργασθει, είναι δέξιος τῆς εὐ-
γνωμοσύνης μας.

Κομίτης

Η ΚΡΙΤΙΚΗ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

Ο διδαχθεὶς ἀπὸ τῆς «Λαζανῆς σκηνῆς
Γάμου τοῦ Δεσπότη τοῦ Θεοῦ συγγρα-
φέως κ. Δ. Λόντου ἀνεστάτωσε τὴν ἐκ-
κλησίαν ἦν ἀποδεκνύεται ἀπὸ τὰ λη-
φθέντα μέρος στιγμῆς ἐνταῦθα τηλεγρα-
φήματα, ἀτινα καὶ δημοσιεύομεν.

Αλεξάνδρεια 25. — Συγγρα-
φέ κ. Δόντον. Μυτιλήνη. — Συγχρι-
μονετες, εὐχαριστοῦντες «Γάμον Δε-
σπότη» ἐπευλογούμεν. Η χάρις
τοῦ Αγίου Πνεύματος εἰη μεθ' Υμῶν.
Μελέτιος

ΑΘΗΝΑΙ 25. — Δημον Δόντον.—
Ερημενούντες αἰσθήματα εὐγνω-
μονούσης Ιεραρχίας, εὐχόμεθα ἐ-
πικράτησιν θεαρέστων ιδεῶν χρυ-
σοστόμου συρραφέως.
Ο Μυτιλήνης Ιάκωβος

ΚΑΡΥΑΙ 25. — Δ. Δόντον. Μυτι-
λήνη. — Ιερά Σύναξις Πατέρων
48ων δινομένως ἀναμένει ἐ-
πίσκεψιν Υμῶν, μετὰ πολυμελούς
θιάσου, ἀναπαράστασιν θεαρέστου
έργου. «Γάμος Δεσπότη

Βαττικανόν. — Δ. Δόντον. Μυ-
τιλήνης Ελλάς. Επικατάρατος ἐσο
τρισάθλιε, τρισανάλατε
καὶ τρισηλίθιε συγγραφικὲ μπούφε.
Πίος

ΑΘΛΗΤΙΚΑ

Αρπα - Νίκη 3 - 0

Τὶ παιχνίδι κατ' ἀρχὰς παιζε-
ται εἰς τὸ κέντρον ἢν καὶ «σκληρὸν
πρὸς κέντρον λακτίζειν». Ο Αρης
κατέρχεται δις θεομόμετρον. Ο ἀηρ
σφυρίζει δις διαιτητῆς καὶ ξυρίζει
τὰς παρειὰς δὲ καὶ γιών πίπτει ἀ-
φυνον. Ο διαιτητὴς ἀναγκάζεται
νὰ βάλει τὴν κάπα του δις μοσκός
καὶ σφυρίζει διὰ τὰ πρόβατα. (Ε-
πακολουθοῦν ἀφθονα μελέ πρὸ
τοῦ τέρματος τῆς Νίκης τὸ δοποῖον
διέρχεται κρισίμους στιγμάς. Σούτ
τοῦ δεξιοῦ διπισθοφύλακος προ-
σκρούει ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ τερ-
μιτοφύλακος) διὰ τοὺς παίκτας δφ
σάπιτ.

Θόρυβος, φωναί. Κατόπιν τούτου
ἐμετρήθη τὸ ἀνάστημα τοῦ διαι-
τητοῦ καὶ εὐφέθη κανονικὸν. Ήτο
εἰς τὸ ψύχος του. Τοεῖς θεαταὶ ἀ-
πέθανον ἐκ ψύχεως δὲ διαιτητῆς
διαικόπτει τὸν ἀγῶνα ἐπὶ 1' εἰς ἔν
δειξιν λύπης. Οι λοιποὶ θεαταὶ ζ-
στανται δις στύλοι ηλεκτρικοὶ πι-
στοὶ εἰς τὴν ίδεαν.

Θυελλώδης κάθιδος τοῦ ἔξω ἀ-
ριστερὰ καταλήγει εἰς τέρματι. Ε-
πακολουθεῖ βροχὴ ητις πίπτει στὰ
πρόσωπα τῶν θεατῶν καὶ οὐτε
συμπληρώνεται τὸ κακόν. Μία δε-
σποινίς ἐνθαρρύνει τοὺς παίκτας
φωνάζουσα εμπρέβο, Μάρκο. Μεθ'
ο πίπτει λυπόθυμος εἰς τὰ ἀγκά-
λας τοῦ γείτονός της. Ο ἀγῶν ἔ-
ληξε μὲ τρία τέρματα εἰς βάρος
τοῦ τερματοφύλακος δστις φέρει
ἀκεφαίαν τὴν εὐθύνην διότι ἐπετεύ
χησαν.

Εἰς τὸ πρθερές αὶ κρίσεις μας
καὶ ἐπικρίσεις μας.